

Svar (10/8 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Arbejdstilsynet hører under Arbejdsministeriets ressort, og Indenrigsministeriet har indhentet følgende udtalelse fra Arbejdsministeriet:

»Arbejdsministeriet kan ikke ud fra spørgsmålet og begrundelsen identificere de konkrete sager og aktiviteter, som spørgeren her sigter på. Arbejdsministeriet må derfor henholde sig til de generelle retningslinier med hensyn til arbejdsmiljølovgivningens konsekvenser for den (amts)kommunale økonomi, som fastlagt i Finansministeriets vejledning 172, november 1998, om det udvidede totalbalanceprincip (DUT), samt tidligere retningslinier herom.

Efter denne vejlednings pkt. 2.1 skal de (amts)kommunale parter kompenseres for udgifter på det tidspunkt, hvor man gennemfører »bindende regelændringer, dvs. ændringer der gennemføres ved lov eller ved udstedelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller tilsvarende forskrifter«.

Arbejdsministeriet har ved regelændringer iværksat høring og forhandlinger efter de gældende procedurer, sådan at de (amts)kommunale parter har fået compensation, hvor der er sket stramminger af arbejdsmiljøkravene, herunder krav til bygninger.

Hovedbekendtgørelsen om faste arbejdssteders indretning blev forhandlet i 1991-92. Mange (amts)kommunale bygninger er ukompliceret erhvervsbyggeri, der alene reguleres via bygningsreglementet, og hvor Arbejdstilsynet alene kan skride ind i særlige tilfælde. For ældreboliger findes der en vejledning, udarbejdet i samarbejde mellem myndigheder og de (amts)kommunale parter, der beskriver de gældende krav til indretning, pladsforhold mv.

Arbejdstilsynets påbud eller andre afgørelser på den enkelte arbejdsplads bliver givet med hjemmel i gældende love eller bekendtgørelser, der således allerede er forhandlet efter DUT-reglerne. Påbud mv. er ikke regelændringer, men håndhævelse af eksisterende regler, og de skal ikke kompenseres efter DUT-reglerne.«

Spm. nr. S 3368

Til socialministeren (26/7 01) af:

Inge Refshauge (DMF):

»Kan det være rimeligt, at der er forskel på, om en kursist er på kursus på AMU eller AOF, når kursisten kommer til skade på kurset?«

Begrundelse

En arbejdssøgende sendes på kursus i 17 uger incl. 3 ugers praktik i »Ældrepleje og Omsorg« på AOF. Kursisten kommer slemt til skade under kurset og kan ikke få arbejdsskadeerstatning ifølge Arbejdsskadestyrelsen.

Svar (9/8 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter reglerne i lov om sikring mod følger af arbejdsskade er enhver, der mod løn eller som ulønnet medhjælper antages til i en arbejdsgivers tjeneste varigt, midlertidigt eller forbigående at udføre arbejde her i landet, forsikret mod følgerne af arbejdsskade.

Arbejdsskadesikringslovens formål er beskyttelse af arbejdstagere, og pligten for arbejdsgiver til at tegne arbejdsskadesikring modsvares af arbejdsgivers værdi af pågældendes arbejde.

Det betyder, at uddannelsessøgende/kursister som udgangspunkt ikke er omfattet af loven.

Kursister kan derimod være direkte omfattet af arbejdsskadesikringsloven, hvis der under kurset forekommer virksomhedspraktik, og det efter en konkret vurdering skønnes, at den pågældende under virksomhedspraktikken udfører et selvstændigt arbejde af væsentlig nytte for den virksomhed, hvor praktikken finder sted.

Herudover er der bl.a. via Arbejdsministeriet etableret særordninger for visse grupper af uddannelsessøgende, senest reguleret ved bekendtgørelse nr. 40 af 18. januar 2001 om arbejdsskadesikring af uddannelsessøgende m.fl.

Sikringsforholdet for AMU kursister er reguleret ved denne bekendtgørelse, idet ordningen omfatter de personer, der er indskrevet som kursisdeltagere ved et AMU center, uanset kurset helt eller delvist afholdes udenfor centret.

Baggrunden for dækningen af AMU kursister er bl.a., at der er tale om erhvervsrettede kurser